

ΜΟΥΣΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΕΒΓΑΔΕ ΤΟ ΑΧΤΙ ΤΟΥ

Είναι γνωστό πώς, μετά τη θριαμβευτική βαγκνερική δημιουργία του «Τριστάνου και της Ίζόλδης», η γυναίκα του μεγάλου Γερμανού μάστρου Χάνς φόν Μπώλβ, Κόζιμα, έρωτεύθηκε παράφορα το Βάγκνερ και, αφύσικα τόν έστρατη της, τόν παντρεύτηκε. Ο Μπώλβ δέν παραπονέθηκε ποτέ γι αυτήν την εγκατάλειψη, μά φαίνεται πώς τού κόστισε πολύ.

Ύστερα από λίγα χρόνια ο Μπώλβ, πού από τότε ζούσε μέ μόνη του συντροφιά τήν δημοφη μονάκριβη κόρη του, διηύθυνε τήν πρώτη έκτέλεση τής Πρώτης Συμφωνίας τού Μπράμς.

Η έπιτυχία αυτής τής Συμφωνίας ήταν τεράστια· κι ενώ ο κόσμος έπνευθεμόσε μ' έξαλλο ένθουσιασμό τό νεαρό τότε δημιουργό της, ο Μπώλβ, μ' ένα ειρυνικό χαμόγελο, γύρισε κι έπτε στή θυγατέρα του:

— Άκου, χρυσή μου τρέχα νά πεις τής μητέρας σου, πώς είναι καιρός πιά νά παρτήσσει τό Βάγκνερ και νά παντρευτεί τό Μπράμς.

ΕΝΑ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΤΟΥ ΜΟΣΚΟΦΣΚΥ

Ο Μόρις Μοσκόβσκυ ήταν ένας συνθέτης πού τό ταλέντο του ήταν τόσο μέτριο όσο φαρμακερή ήταν ή γλώσσα του. Κάποτε είχε πει: «Ευτυχώς πού υπάρχουν καθηγητές τού πιάνου, έιδημή οι μαθητές θά έκαναν αφάνταστες προόδους!»

Μιά μέρα λοιπόν περπατώντας μαζί μέ τό Γκλαζούναφ στή Βιέννη, πέρασαν έξω από τό σπίτι τού Σομπέρτ, και στάθηκαν κοιτάζοντας τήν αναμνηστική πλάκα πού ήταν έντοιχιωμένη σ' αυτό. Γύρισε τότε ο Γκλαζούναφ κι έπτε μέ ύφος μελαγχολικό στό Μοσκόφσκυ:

— Λές νά βάλουν και στό σπίτι μου, Μόρις, καιμιά έπιγραφή, μετά τό θάνατό μου;

— Και βεβαία θά βάλουν· τού άποκρίθηκε ο Μοσκόφσκυ.

— Και τί φαντάζεσαι πώς θά γράψουν;

— Ένοιιάζεται!...

ΕΝΑΣ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟΣ ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΣ

Κάποτε ένας βαθύπλοτος μεγαλέμπορος από τή Ρουάν, πέρησαν γιατί είχε φίλο τού ένα συνθέτη, θέλησε νά τού διοργανώσει μιά συναυλία, όπου θά παιζόταν άποκλειστικά έργα δικά του. Και, μιά κι είχε άφθονα τά οικονομικά μέσα, άποφάσισε νά δώσει στή συναυλία αυτή όσο τό δυνατό πλουσιώτερη και μεγαλοπρεπέστερη εμφάνιση. Γι αυτό άποτάθηκε στόν άνομαστό διευθίντ η τής όρχήστρας τών Συναυλιών τού Κοινοβουλευτού Φίλιπ Γκαμπέρ, και τόν προσέλασε νά λάβει μέρος σ' αυτήν τή συναυλία, μέ τήν περίφημη όρχήστρα τού.

— Κύριε Γκαμπέρ, τού έπτε θέλω νά βγει καλά ή δουλειά, γι αυτό πληρώνω όσα-όσα. Πόσοι μουσικοί χρειάζονται;

— Μυ!... έννενηντα έξη.

— Δέν πειράζει, κάντε τους εκατό!

— Όχι, έννενηντα έξη είναι αρκετοί, έπτε ο Γκαμπέρ, γιατί θά έχουμε δεκατέσσερα πρώτα βιολιά, δώδεκα δεύτερα...

— Μιά στιγμή κ. Γκαμπέρ! τόν διάκοιψε ο Μαϊκήνας, φαίνεται πώς δέ μέ καταλάβετε καλά. Σας έπτε ότι θέλω νά βγει καλά ή δουλειά και πως πληρώνω όσα-όσα. Γι αυτό δέ θέλω νά πάρτε δεύτερο πρόμια στήν όρχήστρα σας, Άφήστε λοιπόν τά δεύτερα βιολιά, θά πάρτε μόνο πρώτα!...